
ÖTÜKEN

SÖZLERİN BÜYÜKLERİ BÜYÜKLERİN SÖZLERİ

Basri Gocul

Derleyen:
Kemalist Gocul

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1582
EDEBÎ ESERLER: 828

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI:

ISBN: 978-605-155-994-0

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Oğuzhan Murat Öztürk

Son Okuma: Recep Kesici

Kapak Uygulama: Ceyhun Durmaz

Dizgi-Tertip: Damla Acar

Kapak Baskısı: Pelikan Basım

Baskı: İmak Ofset Basım Yayın San. ve Tic. Ltd. Şti.
Sertifika Numarası: 45523 Tel: (0212) 444 62 18

İstanbul- 2020

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Basri Gocul: Türklüğe *Oğuzlama* ve *Oğuzname* isimli 12521 mısralık millî destan kazandıran Basri Gocul, 15 Mart 1910 tarihinde Tekirdağ'ın Çorlu ilçesi Muhiddin mahallesinde önü bahçeli, tek katlı mütevazı bir evde dünyaya geldi. Dördü erkek, ikisi kız altı kardeşin beşincisidir.

Babası "Uzun" lakabıyla anılan Arif Ağa; çevresinde sevilen, iri vücutlu, sert huylu, saf kalpli, nükteci bir kişiydi. Okuma yazması yoktu, fakat görmüş geçirmiş, irfan sahibiydi. Annesi, Arif Ağa'nın ikinci eşi Hamide Hanım'dır. Basri Gocul'un çocukluğu, millî ve dinî geleneklere çok bağlı, dar gelirli, fakat mutlu bir aile yuvasında geçti.

Basri Gocul yedi yıllık ilk öğrenimini Çorlu'nun Şücaeddin Zükûr Mekteb-i İptidaîsi'nde bitirdi. Babası onu okula yazdırırken elinden tutarak başöğretmene şu sözlerle teslim etti: "Eti sizin kemiği benim. Yok yok; yurda faydalı bir insan olmazsa kemiğini de istemem." Orta öğrenimini Edirne Ziraat Mektebi'nde tamamladı. San'at aşkı ve ailevî durumu sebebiyle hayata erken atılmak mecburiyetinde kalışı kendisini yüksek öğrenim yapmaktan alıkoydu.

1927 yılında okulunu bitirince hayatını *Türk Millî Destanı*'na hasretmeye karar verdi. Bu imânla kendisine meslek olarak öğretmenliği seçti ve 27 Eylül 1927 tarihinde Tekirdağ'ın Saray ilçesinin Edir köyünde öğretmen olarak hayata atıldı.

Millî destanımızı yazmak için çalışmalara başladı. Bir yandan resmî göreviyle meşgul olurken diğer taraftan da sürekli okuyor, çevre köyleri dolaşıp dil, folklor üzerine derleme ve araştırmalar yapıyordu,

1943 yılında Ulviye Hanım'la evlendi, bu evlilikten iki erkek çocuğu dünyaya geldi. 1935 doğumlu oğlunun adı Tancıl, 1936 doğumlu oğlunun ismi Kemalist'tir.

Basın hayatı *Bir Nâra* ve *Apaçık* isimli ilk iki kitabını yayınladığı 1936 yılında başladı. Bunları 1939 yılındaki *Aydın Yaylalarında* isimli üçüncü şiir kitabı takip etti.

1937 yılından itibaren, bilhassa milliyetçi dergilerde imzası görülmeye başladı.

1938 yılından sonra öğretmenlik yaptığı Bolu'nun ilçelerine bağlı köylerde de millî destanımızı yazma çalışmalarını sürdürdü. *Şehnâme*'yi aslından okuyabilmek için Farsça öğrendi.

Üzerinde uzun yıllardır çalışmakta olduğu *Oğuzname* isimli eserini Düzce Halkevi delegesi olarak katıldığı 1942 yılındaki Dördüncü Türk Dil Kurultayı'nda, eserden "Çin'e Yürüyüş" isimli uzun bir parçayı okuyarak ilk defa tanıttı.

1944 yılında *Oğuzlama* adlı eserinin millî ve edebî değeri, Türkçemizin özleştirilmesi ve yüksek başarısı dolayısıyla Basri Gocul, Türk Dil Kurumu tarafından 1000 lira ile mükâfatlandırıldı. Eserin, aynı yıl kurumca kararlaştırılan bastırılması ise malûm hasetçi çevrelerce engellendi. Gocul, bu konuda, *Söndüreyim Derken Mumu Sakalcığın Tutuştu Mu?* (Millî Destan Yayınları: 8, 1952) başlıklı risâlesinde bilhassa Behçet Kemal Çağlar'ı ithâm etmiştir. Ayrıca bu engelci kişilere şu beyti ile cevap vermiştir:

Bilirim sevdiğiniz şairin nasılıdır?
Öylesi ki kitapları Rusya'da basılıdır!..

1948 yılında kitabı tanıtmak amacıyla *Türk Millî Destanı-Oğuzlama* adı altında eserden örnek olarak alınan parçalarla ve kendi kısıtlı bütçesiyle fasiküller halinde yayınlamaya başladı. Bu yayınlar dokuz kitap olarak 1956 yılına kadar sürdü. Bu kitapları ve bunun yanı sıra: *Filiz, Türkeli, Orkun, Türk Yurdu, Erciyes, Tanrıdağ, Ürün, Doğu, Ülkü, Türk San'atı, Kopuz, Serdengeçti, Aras* gibi milliyetçi dergilerde yıllar boyu yayınlanan parçalar büyük ilgi ve takdir uyandırdı. Basında pek çok yazı ile eserden övgüyle söz edilip millî destanımızın yazılmış olması sevindirici bir olay olarak karşılandı.

Mevlânâ'ya ait Farsça aslından çevirdiği şiir, rubaî ve beyitlerini de *Mezarlıkta Şarkı Söyleyen Adam* isimli bir kitapta toplamıştır.

1957 yılında Millî Eğitim Bakanlığı tarafından "Kahramanlık Günleri Tertipçiliği" ile görevlendirilerek, öğretmen adaylarının soy ve yurt sevgilerini, millî duygu ve heyecanlarını kuvvetlendirmek üzere öğretmen okullarında "Kahramanlık Günleri" düzenledi.

1961 yılından sonra Bursa'da devam eden öğretmenlik yıllarında da çalışmalarını sürdüren, kitap hâlinde bastırdığı yüzlerce manzum ve özlü beyitleri ile taşlamaları mevcut olan Basri Gocul, ayrıca dünyadaki pek çok ünlü düşünür, İslâm âlimi ve fikir adamının veciz sözlerini önce derlemiş, sonra bu kıymetli ve veciz sözleri mânâ ve mahiyetlerini değiştirmeden, üzerinde uzun

emek sarf ederek nazma çekmiş ve "böyleleştiren" sıfatı ile fasiküller hâlinde bastırmıştır. Millî Kütüphane'de Basri Gocul'un basılmış bulunan 71 kitabı mevcuttur.

Ömrü boyunca büyük bir sabır ve feragat, derin bir şevk ve heyecanla yazdığı, gönlü büyük sevgiyle dolu soyuna en büyük armağanı olan ve yeni ilâvelerle 12521 mısralı *Türk Millî Destanı – Oğuzlama ve Oğuzname*'si "Soyumuzun Destanı" ismiyle ölümsüz bir eser olarak Türk edebiyat tarihine geçmiştir. Bu dev eserinden dolayı Basri Gocul da "Millî Destan Şairimiz" olma vasıf ve şerefini kazanmıştır.

Büyük bir millî ihtiras ve insan üstü bir güçle çalışarak *Oğuzlama*'yı tamamlamak talihine eren Basri Gocul, bu millî ve değerli eser yüzünden çok çile ve kahır çekmiştir. Bunun sebebi, *Oğuzlama*'nın Türk'ü ve Türklüğü yaşatıcı bir eser oluşudur. Basri Gocul, bu büyük himmetinden dolayı maddî ve manevî çok zulme katlanmıştır. Fakat bu yola vicdanının sesine uyarak girmiş bulunduğu için çektiği bunca ıstırabı, âşığı bulunduğu soyuna helâl ettiği muhakkaktır.

Basri Gocul'un hayatı, millete hizmet aşkının, bu memleketteteki yüz karası tecellisinin örnekleriyle doludur. Dipdinç bir varlık, Türklük ve Türkçülük düşmanlarının sistemli ihanetleriyle çökertilmeye çalışılmıştır. Basri Gocul'un:

Sessiz sessiz yaşasaydım ben de keşki.
Ne mübarek belâ imiş "millet aşkı"!

beyti bunun ifadesidir.

Bir ömür boyu çektiği ıstırapları da şu mısralar ile dile getirmiştir:

Temiz kalbim hiç bilmezken nedir kin,
O devrin öcüyle hâlâ tedirgin!

Çileli şair, soyunun büyüklüğünü de şu güzel beyitle ifade etmiştir:

Ey kahraman soyum! Öğün
Eşin yok altında göğün!

Bu şuura ermiş olmak da öğünülmeğe değmez mi?

Çileli san'at ve mücadele hayatı içinde çok yıpranan ve 28 Mart 1969 tarihinde Bursa Merkez Balaban Bey İlkokulu'ndaki öğretmenlik görevinden kendi isteği ile emekliye ayrılan Basri Gocul, mezarlık görevlisine:

Gereken fatihadır, gerisi gâvur harcı.
Kabrime bir tek çelenk koydurma ey mezarcı!

beytini ve de; ne yazık ki kabrinin kitabesi için de:

Sevinçsiz yaşatılmış şehnâmeci bir şair.
Bu mezara gömülmüş bulunuyor, zair!

mısralarını bırakarak 9 Ocak 1976 tarihine rastlayan cuma günü Bursa'da vefat etmiş ve Emir Sultan Kabristanı'nda toprağa verilmiştir.

Basri Gocul Farsça, Arapça ve Türk lehçelerinden Çağataycayı iyi bilirdi.

Kemalist GOCUL

İÇİNDEKİLER

Vecizeler Hakkında • 11

Belirtiş • 14

Sözlerin Büyükleri • 17

İnsanlar ve Köpekler • 87

Büyüklerin Sözleri • 121

VECİZELER HAKKINDA

Masallarda geçen bazı sihirli kelime ve cümleler vardır. Mesela:

"Açıl susam açıl," dendiği zaman bütün kapalı kapılar açılır. Vecizeler de yan yana gelmiş birtakım "sihirli" kelimelerden başka bir şey değildir.

Yerinde bir vecize, bakarsınız kapalı kapıları ardına kadar açmış, zihinlerde düğümlenen fikirleri çözmüş, karanlık yolları aydınlatmış... Ciltler dolusu sözün ifade edemeyeceği bir gerçeği, bir düşünceyi, bakarsınız bir cümlecik içinde yan yana gelmiş büyülü birkaç kelime ifade edivermiş.

Yazının bulunuşundan bu yana sayısız eser yazılmıştır. Bunlardan yaşama gücü olan, bugüne kalan ne kadardır? Giriftleşen hayat tarzı, baş döndürücü bir hâl alan modern yaşayış temposu ile insan ömrü kısaldı denilebilir. İnsanın acelesi var. Bu şartlar altında geçmişin irfan hazinesinden okunan ne kadardır? Bu yüzden de artık bugün, her çağdan daha çok insanlar özlü sözler arıyorlar.

Gerçektir ki özlü sözü yeğ tutan, fazla konuşmayı sevmeyen bir milletiz. Sık sık kullanmayı sevdiğimiz atasözleri, deyimlerimiz bunun delilidir.

Gülünçlüğe, yavanlığa düşmeden hikmet söylemek güç iştir. Hikmeti güzel ifade etmek belki ondan da güçtür.

Basri Gocul, dünyadaki fikir adamlarının, ünlü düşünürlerin ve pek çok İslam âliminin veciz sözlerini, tarihin karanlıklarını ve kitapların tozlu sayfalarını karıştırarak onları gün ışığına çıkartmış, önce derlemiş sonra çoklarının yaptığı gibi sadece derlemekle kalmayıp pek kıymetli

bu veciz sözleri mana ve mahiyetlerini değiştirmeden, araya katkılar sokuşturmadan üzerlerinde uzun emek sarf ederek, hep o söylendiği güçte tutarak nazma çekmiştir.

Basri Gocul, bu özlü beyitlerin altına imzasını atarken de isabetle "böyleleştiren" demiştir. Çünkü burada nazımcı, tercüme ve adaptasyondan daha fazlasını yaparak kendinden de değerler katmış, onları sabırla işlemiştir. Vezin ve kafiye, belleme kolaylıkları ile bu sözlerin ömrünü ölümsüzleşmiştir. Yoğun fikrin dökülüp ufalanmadan nazım içinde verilmesi kolay bir iş değildir.

Atasözleri, özlü sözler, vecizeler hilkatten beriye bütün geçmiş insanlığın tecrübe ve irfanından süzülüp gelen fikir hazinesinin incileridir. Bunlar birer düşünce kalıbıdır. Genele hitap etmeleri nedeniyle her durum ve zamanda kullanılmaları mümkündür.

Vecize denilince şöyle bir kıyaslama yaparsak hem konuyu aydınlatmış ve hem de konuya açıklık getirmiş oluruz:

İnsan çok şey yer amma yediklerinden pek azı kana karışır ve fayda sağlar.

Bir damla bal, binlerce çiçekten toplanır. Bir kâse balı yiyen, onu derleyip yoğuran arının sabrını hesaba vursaydı çıldırması işten bile değildi.

Nasıl ki bir damla gül yağı, imbikten geçmiş kilolarca gülün hülasası ise vecizeler de fikirlerin hülasasıdır.

Atomun hacmi çok ufak fakat tesiri çok büyüktür. Vecizeler de atom gibi hacim itibariyle çok küçük fakat mana ve tesir bakımından çok büyük fikirlerdir. Tesiri biraz da hacim itibariyle küçük oluşundandır.

Sözler bir kulaktan girip öbür kulaktan çıkabilir. Sözler unutulabilir, sözler insanı düşündürmeyebilir ve söz insana fayda sağlamayabilir. Amma vecizeler kulaktan girip zihinlerde ve gönüllerde taht kurarlar. Zaman vecizeleri unuttura-maz ve zaman vecizeleri yıpratamaz. Zaman, vecizeleri taçlandırır. Vecizeler kulaktan kulağa, nesilden nesle geçen manevi miraslar ve insanlığın yolunu aydınlatan nurlardır. Aynı zamanda vecizeler, düşünceyi ateşleyen kıvılcımlardır.

Yutulan bir gramlık hapın içinde derde şifa olacak maddenin miktarı birkaç miligramdır. Geri kalanı bu esas maddeyi tutan, ona renk ve koku katan, yutulmasını kolaylaştıran maddelerdir.

Kitaplar da ruhları ve zihinleri besleyen gıdalarla doludur. Fakat bu gıdaların pek azı, birkaç cümlesi ruha ve zihne karışarak fayda sağlar. Üst tarafı, okumayı zevkli hâle sokan, hazmı kolaylaştıran, kitabı süsleyen ve kitabın hacmini kabartan sözlerden ibarettir.

Vecizeler ise özdür, onlarda fazlalık yoktur. Doğrudan doğruya ruha ve zihne karışırlar.

Arşimet: "Bana bir dayanak noktası verin, dünyayı kaldırayım!" demişti. Fikir dünyasının dayanak noktası da vecizelerdir. Fikir dünyası, vecizeler sayesinde ve vecizeler üzerinde yükselmektedir.

Vecizeler, fikirlerin anası olduğu kadar aynı zamanda fikirlerin eseridir de...

Bir eğitimci-şair olan rahmetli Basri Gocul, vecizeleri nazma çevirirken onları daha anlaşılır ve dolayısıyla daha uzun süre hatırda kalır hâle getirmiş, vecizelere kendi ruh ve sanatını ustaca katmasını başarmıştır.

Basri Gocul, elimizdeki kitapta bize ballar balını sunmuş. Bu kitap, bir defa ve süratle okunup bir kenara atılacak cinsten değil. Daima el altında bulundurulmalı ve tekrar tekrar, her söz üzerinde derin derin düşünerek, sindirerek okumalı. Okumalı ve her vecizeyi bir meşale gibi elde tutmalı, kendimize düstur yapmalıyız. Aksi hâlde vecizelerden bir fayda sağlamamız mümkün değildir.

Konfüçyüs'ün dediği gibi "Öğrenmek ve düşünmemek boşunadır. Düşünmek ve öğrenmemek yorucudur." Bu kitap, hem öğretecek ve hem de düşündürecek niteliktedir.

Kültür hazinemize ölümsüz bir abide eser daha kazandıran öğretmen ve şair rahmetli Basri Gocul'u faydalı çalışmaları, emeği ve başarısından dolayı candan kutlamamız gerekir.

Kemalist Gocul

BELİRTİŞ

Beyitler hâline getirdiğim "ÖZLÜ SÖZLER"den bir kısmını sunmaktayım. Çalışmamın başarılı olup olmadığı hakkında herhangi bir hükme varmak şüphesiz ki bana değil okuyucularımıza düşer. Yalnız bu çığırdaki kabiliyet veya kabiliyetsizliğimin yeterince kavranmasına yarar düşüncesiyle nazımlaştırmadaki emeğimi kısaca belirteceğim:

BAZEN BİR KELİMEMİ VE HATTA BİR HECEMİ,
BULMAK İÇİN HARCADIM GÜNDÜZÜMÜ GECEMİ!

Basri GOCUL

Şiir Yazarken

Gamlanmam, azalsa da gözümdeki mevcut fer,
Yeter ki gayem için harcansın kafiyeler.

Aferin İrşatçına!

Öyle mana doldurdun "Basri Gocul" nazmına,
Ki, her beyti bir icaz hüccetidir hasmına!

SÖZLERİN BÜYÜKLERİ

Yem ve Gem

Arık atlar yemden bıktı,
Yürük atlar gemden bıktı.

Hayal Dairemizin Çevresi

Her hayalin sahası cinnetle hudutludur,
Bu saha dahlinde kalabilen mutludur.

Cimri Cesur Olmalı

Cömerdin cesaretsiz olmasında yok beis,
Ona karşı düşmanlık duygusu beslemeyiz.

Oklanan Kartal

Yıkıldı kurduğu gök saltanatı,
Bir köpek ağzında kanlı kanadı.

A Efendim!

Horoz ötmemekle sabah mı olmaz,
Karanlık dünyamıza ışık mı dolmaz?

Şükran ve Şikâyet

Sağ ol, at bağışlayıp gösterdin keremini,
Amma nerde bulurum ben bu atın yemini?

Talihsiz Ağaç

Dikildiği bahçeye gölge saldı çok yıllar,
Bir sepetlik yemişe erdirmedi tırtıllar.

Nasipsizler

Aklına tüküreyim bala balgam atanın,
Ve ona bal yemenin zevkini anlatanın!

Yıkılası Meyhane

Önümüzde duruyor şarapla dolu fıçı,
Şu var ki sakisinin bizlere dönük kıçı.

Dev Sırtındaki Cüceye

Ey cüce! Bıktım artık diş gıcırtından,
İn beni yemek için devin sırtından!

Abûh

Bol bol elma yediler,
"Bahçen batsın!" dediler.

Panik

Ey imdatçı bekleyen, haberin yok mu senin?
İtfaiye binası tutuşmuştur beldenin!

Hayatınızdan Memnun musunuz?

Ey bok böcekleri, ey bok böcekleri,
Ey dünyanın daima tok böcekleri!

Kelebeğe

Kanadının süsüyle övünme dur hele pek,
Dalda gezen tırtıldın daha dün, ey kelebek!

Kan Borcu

Ecdadına kalbinde muhabbet besle,
Öğretme nankörlüğü gelecek nesle!

Alçaklık

Yurt kurtaran kahraman dönünce cenk yerinden,
Ona zincir dövüldü kılıç demirlerinden!

Millî Haysiyet

Haddinden fazla sabır elbette zillet olur,
Bunu bilen millet, şerefli millet olur.

Eller

Düşündüm uykum kaçıp dün gece birçok eli,
Kimisi bilezikli, kimisi kelepçeli!

Bilmiyor

Sürekli sabrımızla cüreti artan şerir,
Öç alma gücümüzü bilse billah, ürperir!

Kalple Yükselmeli, Kanatla Değil

Bir kartal övülemez yükselmekle göklere,
Neden mi? Leş görünce iniyor derhal yere!

Boğaz Derdi

Yaşayış müddetimiz sevişmeğe bile az,
Böyleyken kavgalara sürüklüyor kör boğaz.

Bu Ağaç

Dibine bin bulutluk yağmur yağsa göklerden,
Artık kuvvet alamaz bu ağaç bu köklerden!

Emeller

Öpülen ayak vardır, tükürülen el vardır,
İkisini sevdiren sayısız emel vardır.

Kim misin?

Bir yangın alevinden kurtardığın genç kızın,
Irzını berbat etmiş insanlık düşmanısın!

Güçsüzler

Aslanlar yiyeydiler eğer çekirge budu,
Karıncalar ondan da keserlerdi umudu.

Küstah

Tahkirine katlananı zelil sayar,
Sükûtunu zilletine delil sayar.

Uğursuz Hayal

Dün gözümü çıkaran veriyor bugün sürme,
Sen ol da sürme sunan ellerine tükürme!

Menfaat

İyi bilir cemiyet içerisine her giren,
Fertleri "menfaat"tir ayıran, birleştiren!

Bilinsin!

Amansız düşmanıyız nifakın, cehaletin,
Riyanın, tembelliğin, zalime dehaletin!

Emeksizler

Yurttaşları biteviye teşviklemeli,
Öpmesinler tersiz alnı, nasırsız eli!

Ateş Böceğine

Geceleyin mağrurca dolaşan küçük ahmak,
Sabah güneş doğunca bir kere gölgene bak!

İsimsiz Hicviye

Vallahi sağ olsa Hazret-i Ömer,
Sizi diri diri toprağa gömer!

Abarûh

Kimin bu altın kaşık?
Üzeri kan bulaşık...

Tarih Kitabı

Yarısı bakmak için,
Yarısı yakmak için!

Mevsim Rüzgârları

Rüzgârlar yere serdi dallar dolusu gülü,
Son bülbülün bahçeyi seyre yok tahammülü.

Boyumuzun Ölçüsü

Dağların tepesine çıksak da arkadaşlar,
Boyumuzun ölçüsü gene topuktan başlar!

Ölümün Hayırlısı

Emredici hâldeyse bir âlime bir cahil,
O âlimin canını tezce alsın Azrail!

İş Devri

Zamana kıymayalım çeşitli yavelerle,
Her alnın ıslanması lazımdır artık terle!

İstisnalar

Alkış toplar soytarı bazen kraldan fazla,
Bazen rağbet edilir sirkeye baldan fazla!

Dost Öğüdü

Aklından çıkarmasın ocağa odun basan,
Söndüremez yaktığı ateşi insan bazan!

Oğluma

Şimdi aklın eremez, çünkü henüz sabisin,
Alın lekem el kiri nice nice habisin!

Yoksulluğun Fazileti

Fakirlik fazilettir ve fakat kimler için?
Merhameti bulunan dürüst hekimler için!

Haklar

Doğruyu söylemek âlimin hakkı,
Âlimi susturmak zalimin hakkı.

Örse İnen Darbeler

Üzerini boş görse,
Kim çekiç vurur örse?

Engeller

Akarsular engelli satıhta berraklaşır,
Bu hâlle hâllenince daha çok kıymet taşır.

Türk Atasözü

Bir keçi ki çeviktir, zıplayıp dama çıkar,
Oğlağı büyüyünce mutlaka çama çıkar.

Kösenin Şikâyeti

Ey Tanrım! Nice'yle nice kuyruk yaratırsın,
Benim ise çeneme bir tutam kıl aratırsın!

Allah Rahmet Eylesin

Dün bir mezar kazıldı köylümüz "Kel Memiş"e,
Dönüverdi zavallı dünyaya gelmemişe.

Şimşek Eken Fırtına Biçer

Yıldırım biçeceksin ey şimşek eken,
Söyle, bol ateş midir sana gereken?

Elhamdülillah

Zannetme ki câhımız, mal ü mülkümüz vardır,
Cümlesine karşılık "Büyük ülkü"müz vardır.

Hatıralar

Suları kirletmiyor eşyanın akisleri,
Mustarip etmemeli hatıralar bizleri.

Soyum

Kanını taşıdığım "cihangirler soyu"dur,
Zaferleri tarihte sahifeler boyudur.

Anadolu Şehitleri

Yurdumun toprağında ne kadar da şehit var,
Bunları kaçar kaçar doğurmuşlar analar?

Kahramanlar Yurdu

Akmadıkça son Türk'ün son damla kanı,
Nasıl alabilirmiş düşman vatanı?

Millet

Bir "gaye"yle birleşen fertlere "millet" derler,
Bu gayeyi kaybediş hâline "zillet" derler.

Ey Kaptan

Sahilde beklemekle geçti koca bir ömür,
Artık köhne gemini istediğin yere sür!

Şecaat

Hürriyet sevgisinden doğar vatanperverlik,
Ve bu aziz duyguyla yüceltir bizi erlik!

"Türk Çocuğu"na

Üzerinde bulunmaz hiç şehit vermemiş ev,
Bu toprağı altında yatan erler gibi sev!

Milletime

Sevincinle gülmezsem bahtıma lanet olsun,
Derdinle ağlamazsam gözüme toprak dolsun!

Savaşta ve Barışta

Barışta alın teri, savaşta alın kanı:
Bunlardır şenlendiren, şanlandıran vatanı!

Şeref Düşmanları

Doğacak şerlerinden bir gün "millî felaket",
Tanrım! Bu gibileri ya ıslah ya helak et!

Millî Hamle

Çalışalım bir öyle gayret içinde,
Ki görenler kalsınlar hayret içinde.

Vasiyet

Kılıcını bileyip mezarımın taşında,
Kullan oğlum yurt için, hürriyet savaşında!

Tarih Boyunca

Zalimler yendilerse "hakçılar"ı yendiler,
Hakkın kendi varlığı yenilmez, efendiler!

Bir Olamaz

Hiç yıldız böceğiyle gübre böceği bir mi?
Çıldırmayan, soruma "Evet!" diyebilir mi?

Büyük Tehlike

İman ile hayasızlık... Aman Rabbim, ne tezat!
Bu hâl üzere kalırsak yıkılır mukaddesat!